

لایحه فسادستیزی در راه مجلس

شاید مهم‌ترین پروژه در ایران برای آنکه بتوانیم جلوی فساد و رانت را بگیریم و یارانه‌های پنهان را عادلانه تقسیم کنیم و در کنار آن نظام مالیاتی نیز کارآمد شود، همین ایجاد شفافیت است.او البته بعید می‌داند که این لایحه، شفافیت حداکثری را دنبال کند و می‌گوید: بعید می‌دانم شفافیتی که مورد نظر در این لایحه است، شفافیتی باشد که مدنظر من است. به نظر می‌رسد این لایحه در حد ارائه عمومی املاک، مستغلات، منابع در اختیار دولت باشد.این اقتصاددان دلیل این اظهارنظر خود را این‌گونه بیان می‌کند: اگر بخواهیم ایجاد شفافیت را در اقتصاد ایران پیاده کنیم، قطعاً مخالفان عده‌ای در کشور ظهور پیدا می‌کنند. این اتفاق، بدون سروصدا امکان‌پذیر نیست. به همین دلیل به عقیده من این لایحه شفافیت تنها محدود به املاک و مستغلات، منابع در اختیار دولت، شفافیت شرکت‌های دولتی و... در هزینه‌کردها و منابع و ... خواهد بود و از این فراتر نخواهد رفت؛ زیرا اقتصاد ایران هنوز اقتصاد بدون نفت را ندیرفته است. محتمل است منابع در اختیار نهادهای عمومی غیردولتی نیز شفاف شود که بسیار مبهم و دور از ذهن است.

سال ۹۸، نمایش تضاد منافع وشفافیت

به گفته او، سال ۹۸، به‌عنوان سالی با یک اقتصاد بدون نفت، نشان می‌دهد که آیا دولت حاضر است از (بنگاه‌داری اقتصادی) فاصله بگیرد یا خیر. هرچقدر دیرتر این اتفاق بیفتد، قطعاً مردم آسیب بیشتری خواهند دید. این لایحه طبیعتاً نمی‌تواند آن انتظاراتی را که در شرایط اقتصاد بدون نفت نیاز است، فراهم کند. شقایق‌شهری با بیان اینکه تحریم‌های کنونی شدت‌پذیر تحریم‌هایی است که آمریکا در طول تاریخ، علیه کشوری به کار گرفته است، می‌گوید: حتی در تحریم عراق هم نفت در برابر غذا مطرح بود اما اکنون امکان صادرات رسمی نفت ایران به‌هیچ‌وجه وجود ندارد و معافیت هر هشت کشور خریدار نفت ایران برداشته شده است. در شرایط حاضر، می‌توانیم نفت را به‌صورت غیررسمی بفروشیم، باین‌حال دولت نمی‌تواند روی آن در بودجه حساب کند، اما در دولت احمدی‌نژاد ما امکان فروش نفت را داشتیم و تنها میزان صادرات نفت رسمی کاهش یافته بود.او با بیان اینکه در شرایط اقتصاد بدون نفت، به شفافیت حداکثری در اقتصاد نیاز داریم، تأکید می‌کند: در غیر این صورت اداره کشور، ممکن نخواهد بود.

درپچه

هیئت‌مدیره جدیدانجمن صنفی بازیگران سینما مشخص شدند

● گروه هنر: پس از برگزاری مجمع عمومی و انتخاب هیئت‌مدیره انجمن صنفی بازیگران سینما که در تاریخ ۱۶ اردیبهشت در محل خانه سینما برگزار شد، در آن خانم‌ها و آقایان: ۱- فاطمه معتمدآریا ۲- آتیلا پسیانی ۳- علی دهکردی ۴- فریا کوثری ۵- حبیب رضایی ۶- افسانه چهره‌آزاد ۷- حسام نواب‌صافی بر اساس حداکثر آرا به عنوان هیئت‌مدیره اصلی و ۱- خسرو احمدی ۲- گوهر خیراندیش به عنوان اعضای علی‌البدل و همچنین آقایان: عبدالرضا اکبری بازرس اصلی و فرامرز روشنائی، بازرس علی‌البدل انتخاب شدند. هیئت‌مدیره انجمن صنفی بازیگران سینما در اولین جلسه رسمی خود در تاریخ ۲۵ اردیبهشت، تقسیم‌بندی مسئولیت‌های داخلی انجمن را انجام داده و بر اساس آن، خانم‌ها و آقایان: فاطمه معتمدآریا به عنوان رئیس، آتیلا پسیانی به عنوان نایب‌رئیس، علی دهکردی به عنوان دبیر و فریا کوثری خزانه‌داری انجمن را عهده‌دار شدند. همچنین آقای حبیب رضایی به عنوان سخنگوی انجمن و خانم افسانه چهره‌آزاد به عنوان مسئول امور رفاهی انجمن برگزیده شدند.

گروه هنر: هفتادودومین فستیوال کن» امسال هیچ فیلمی از سینمای ایران را در جدول برنامه‌های خود قرار نداده است! خیلی‌ها از حضور پررنگ سینمای ایران در دوره پیشین این جشنواره خشنود بودند، اما اگر مشاهده واقع‌بینانه‌ای به «دوره قبل جشنواره کن» داشته باشیم، «اصغر فرهادی» نماینده سینمای ایران نبود، بلکه با فیلم اسپانیایی «همه می‌دانند» در این جشنواره حضور داشت، حتی نمایش غیرمنتظره فیلمی از «جعفر پناهی» که آثار او هیچ‌گاه در ایران روی پرده نرفته‌اند، نشان‌دهنده حضور پررنگ سینمای ایران در جشنواره کن نبود، بلکه نشان‌دهنده حضور فیلم‌ساز مستقلی بود که حتی در کشور خود نمی‌تواند به راحتی فیلم بسازد! هم فیلم اصغر فرهادی و هم فیلم «سهرخ»، آخرین ساخته «جعفر پناهی»، به غیر از ایران در اکثر کشورهای جهان روی پرده رفته‌اند! تنها دو فیلم کوتاه «تاریکی»، ساخته «سعید جعفریان» و «مثل بچه آدم»، ساخته «آرین وزیردقتری» در بخش «نخل فیلم کوتاه» و «سینه‌فونداسیون» نمایندگان رسمی سینمای ایران در «هفتادویکمین فستیوال کن» بودند که هر دو فیلم ذکرشده در ایران نمایش داده شدند! «علی عباسی» نام یک فیلم‌ساز ایرانی‌الاصل است که سال پیش در بخش «نوعی نگاه جشنواره کن» با فیلم «مرز» که در ژانر «سینمای وحشت» بود همگان را تحت‌تأثیر قرار داد و برنده جایزه اصلی این بخش برای سینمای سوند شد! به نظر می‌رسد فیلم‌سازان ایرانی که خارج از کشور زندگی می‌کنند در سال‌های اخیر پرتلاش و موفق در جشنواره‌های سینمایی ظاهر

شده‌اند که می‌توان از دو پدیده نوظهور دیگر به نام‌های «علیرضا خاتمی» و «بابک انوری» نام برد که گاه آثار آنها از سوی کشورهایی که در آن اقامت دارند به‌عنوان نمایندگان اسکار انتخاب شده‌اند! حتی فیلم‌سازان جاقفاده و شهیر ایرانی در سال‌های اخیر مشتاق تهیه فیلم‌هایشان در خارج از ایران هستند و به همین بهانه گاه زندگی در غربت را به زندگی در زادگاهشان ترجیح می‌دهند! اما این پرسش به وجود می‌آید که چرا در این دوره جشنواره هیچ فیلمی از سینمای ایران پذیرفته نشد؟

با کمی تعمق می‌توان یکی از دلایل مهم افول سینمای ایران در سال‌های اخیر را شرایط

دست‌های کوتاه سینمای ایران

بحرانی و اقتصادی جامعه دانست! فیلم‌های پرفروشی که در سال‌های اخیر روی پرده رفته‌اند نشان‌دهنده همین هراس و عدم بازگشت سرمایه برای فیلم‌های هنری است! بخش عمده‌ای از این فیلم‌های به ظاهر کمدی برای جذابیت بصری و رفع مشکلات ممیزی، خارج از ایران فیلم‌برداری شده‌اند و از رنگ‌ولعاب خوبی برای خندانن مخاطب برخوردارند! اما هدف این فیلم‌ها پرکردن سینمای تجاری و خالی‌شدن جیب سینماگران هنری است و اغلب این آثار چیزی برای اندیشیدن و تربیت مخاطب با خود به همراه ندارند! درواقع شرایط ناپسaman اقتصادی، سرمایه‌گذاران و حتی تهیه‌کنندگان سینمای

برادران کیانیان یا چندجانبگی تئاتر در ایران

هنگامی که مشهد را برای سکونت دائم انتخاب کرد، به عرصه قصه و بازی گذاشت. گوش‌سپردن یک قصه‌های عامیانه نامادری مادر که مهربان بود و

قصه‌گو، محصول همین دوره کوتاه بود که نیاز به ادامه آن در نوجوانی باعث کتاب‌خوانی و عشق به کتاب‌های افسانه‌ای شد.

طعم خوب تشویق و بازیگری در صحنه را که برای اولین‌بار در کلاس اول در تهران، در مدرسه‌ای واقع در چهارراه مختاری شاپور چشیده بود، هرگز در مدرسه‌های ابتدایی مشهد تکرار نشد. مگر در خانه با اجرای نمایش‌های خانگی با برادرش رضا و در کوچه‌باغ خونی با قصه‌گویی برای بچه‌ها. این علاقه در دوران نوجوانی در دبیرستان‌های مختلف مشهد به صورت سیری‌ناپذیری دنبال شد. مربی تئاترش، آقای مستوفی که خود از شاگردان عبدالحسین نوشین بود، آنها را با تئاتر حرفه‌ای و مطالعه تئاتری آشنا کرد.

داوود کیانیان بعد از سربازی (سپاه دانش دوره سوم) معلم شد و در اوایل دهه ۲۰ بعد از اجرای تعدادی نمایش‌های نیمه‌حرفه‌ای و مناسبتی، با دوستانش گروه نمایشی پارت را در سال ۱۳۴۴ تشکیل دادند و به اجرای تئاترهای حرفه‌ای مشغول شدند. تئاتر در حرفه معلمی‌اش بسیار نفوذ کرد و بی‌بردن به این تأثیرگذاری در آموزش نوجوانان با کارآموزی در دوره اول «انستیتو تربیت مربیان امور هنری»، فوق‌دیپلم و مربیگری تئاتر مدارس را نصیبش کرد؛ همانی که در پی‌اش بود. پس از این بود که در سال ۵۰

داوود کیانیان بعد از سربازی (سپاه دانش دوره سوم) معلم شد و در اوایل دهه ۲۰ بعد از اجرای تعدادی نمایش‌های نیمه‌حرفه‌ای و مناسبتی، با دوستانش گروه نمایشی پارت را در سال ۱۳۴۴ تشکیل دادند و به اجرای تئاترهای حرفه‌ای مشغول شدند. تئاتر در حرفه معلمی‌اش بسیار نفوذ کرد و بی‌بردن به این تأثیرگذاری در آموزش نوجوانان با کارآموزی در دوره اول «انستیتو تربیت مربیان امور هنری»، فوق‌دیپلم و مربیگری تئاتر مدارس را نصیبش کرد؛ همانی که در پی‌اش بود. پس از این بود که در سال ۵۰

فیلم «همه وسوسه‌های زمینی»، کار سمندریان در همان سال تداوم می‌یابد. او سپس در سال ۷۱ برای رفیعی در نمایش «یادگار سالهای شن» بازی می‌کند که در ادامه با هم برای او در نمایش «یک روز خاطره‌انگیز از زندگی دانشمند بزرگ وو» در سال ۷۶ در تالار وحدت بازی می‌کند. بعدها در سال ۷۸ در نمایش «بازی استریندبرگ»، کار سمندریان بازی می‌کند.

کیانیان بعدها «حرفه‌ای‌ها» را برای بابک محمدی، «پروفسور بوبوس» و «عرق خورشید، اشک ماه» را برای آتیلا پسیانی و «مردی برای تمام فصول» را برای بهمن فرمان‌آرا بازی می‌کند. آخرین کارش، «حرفه‌ای‌ها» برای خودش کارگردانی و بازی کرده است.

حمید کیانیان

حمید کیانیان از هفت‌سالگی کار تئاتر می‌کند؛ یعنی از سال ۱۳۵۰ با نمایش «بچه‌ها و سگ‌ها» به نویسندگی و کارگردانی داوود کیانیان، برادر بزرگ‌ترش. حقیقت این است که اگر نقش حمایتی برادران بزرگ‌ترش - داوود و رضا کیانیان- نبود، وارد این کار نمی‌شد و چه‌سا هیچ‌گاه با کار تئاتر آشنایی پیدا نمی‌کرد، اما چون خانواده در راستای همین قضیه حرکت می‌کردند، او هم خواه‌ناخواه به سمت هنر تئاتر کشیده شد و اکنون همه عشق، زندگی و هنرش

هنر

هنری ایران را برای جذب مخاطب به سوی این کمدی‌های بی‌دروپیکر سوق داده و ثمره این تصمیمات ناپخردانه موجب خانه‌نشین‌شدن خیل عظیمی از هنرمندان توانایی است که با این نوع سینما، همسو نیستند؛ درآمذزایی این سینما منجر به کم‌دیده‌شدن و فلج‌شدن سینمای اندیشه شده، زیرا دولت سوبسیدی برای حمایت از فیلم‌سازان هنری در نظر ندارد و اکران محدود فیلم‌های تجربی، توأم با بازگشت سرمایه برای تولیدکنندگان آنها نیست که همین مسائل نوک پیکان را به سوی فیلم‌هایی برده که به بهانه شادکردن مردم در حال تخریب سینمای هنری هستند و به همین خاطر تولید این آثار نسبت به قبل کمتر شده و همین بحران، مدیران جشنواره‌های بزرگی مانند کن، ونیز و لوکارنو را برای کشف پدیده‌های نوظهور سینمای ایران ترغیب نخواهد کرد و حاصل آن غیبت سینمای تأثیرگذار ایران در یکی از بزرگ‌ترین رویدادهای سینمایی روز جهان است! سینمای ایران که سال‌ها سردمدار جشنواره‌های بزرگ هنری مانند کن بوده و حتی «طعم شیرین این رطب» را با فیلم «طعم گیلان»، ساخته مرحوم «عباس کیارستمی» چشیده، این روزها در حال ازدست‌دادن قابلیت‌های هنری پیشین خویش است؛ به نظر می‌رسد با برنامه‌ریزی‌های هدمندی که منجر به تخریب سینمای اندیشه در ایران شده، دیگر دست‌های کوتاه سینمای ایران به نخل‌های قدکشیده کن نخواهد رسید! شاید این مصرع از غزلیات حافظ مصداق خوبی برای این روزهای سینمای ایران باشد: «دست ما کوتاه و خرما بر نخل!»

تئاتر است. تئاتر، بازیگری و کارگردانی، هرکدام برایش، لذت‌های خاص خودش را دارد. مطمئنا هرکدام از این دو عرصه، می‌تواند نئوآوری، خلاقیت و هنر فرد را به رخ بکشد و هر دوی این هنرها به نظرش واقعا زیبا هستند. او در هر دو عرصه زیاد کار کرده و مقام‌های مختلفی آورده است.

حمید کیانیان یکی از دلایلش برای انتخاب بچه‌های معلول به‌عنوان بازیگر تئاتر این است که اعتمادبه‌نفس از دست‌رفته‌شان را به آنها بازگرداند تا عزت‌نفس پیدا کنند و توانمندی‌هایشان دیده شود. همچنین یکی دیگر از دلایل انتخاب این بچه‌ها، آشتی مردم با معلولان است؛ زیرا در حال حاضر مردم با معلولان قهر هستند و اگر با هم ملاقاتی داشته باشند به دیده ترحم نگاه می‌کنند و قصد این کارگردان از این کار این است که مردم به دیده احترام به معلولان نگاه کنند.حمید کیانیان نمایش «پرواز کبک‌ها» را از پنج اسفندماه ۹۷ در تالار هنر تهران به مدت ۱۵ روز اجرا کرد. نمایش «پرواز کبک‌ها» توسط بچه‌های خیریه توانمندسازی باران اجرا می‌شد که تاکنون در ۳۱ شهر کشور بیش از ۵۶۶ اجرا را پشت‌سر گذاشته و اجرای تهران، سی‌ودومین اجرای این گروه و اولین نمایشی است که خودش هم در کنار بچه‌ها بود و همراهشان بازی می‌کرد.

بازیگران این نمایش همه معلولیت‌هایی از ناحیه پا و دست و برخی از آنها هم ضعف شدید عضلانی و ... دارند؛ باوجوداین استقبال خوبی در تهران و دیگر شهرهای ایران از این نمایش شد. با بازیگران این نمایش حدود ۱۰ سال کار شده است. آنها دوره‌های آموزش بازیگری را دیده‌اند و برخی از آنها در جشنواره‌های بین‌المللی هم دارای مقام‌های اول و دوم هستند. این بازیگران در جشنواره‌های بین‌المللی آلمان، ایتالیا، هلند، بلژیک، ارمنستان، اوگاندا و ۳۵ گروه داخلی دارای ۱۶ رتبه بر هستند و نمایش آنها هم نمایش برگزیده جشنواره شد.

موضوع نمایش «پرواز کبک‌ها» در رابطه با فضای مجازی است که نوجوانان ما درگیر آن هستند و چگونگی برخورد والدین با آنها و مدیریت آنها تا بتوانند از این فضا به خوبی استفاده کنند از اهداف این اجراست. دلیل انتخاب این موضوع هم به این خاطر است که امروز عصر نوجوانان است و اگر نتوان اتفاقات این فضا را مدیریت کرد، ممکن است برای آنها اتفاقات خوبی رخ ندهد.

کیانیان بیش از ۱۱ سال است که با این بچه‌ها کار نمایش‌درمانی انجام می‌دهد؛ در اصل آنها به دنبال معلولانی هستند که در خانه‌های خود محبوس بودند و به دلیل اتفاقات زیادی بیرون نمی‌آمدند، سپس با آنها اتودهای درمانی کار می‌کرد و به اتودهای نمایشی می‌رسید و پس از آن نمایش را در سرتاسر کشور اجرا می‌کرد.

کارکردن با این بچه‌ها حس خوبی را به کیانیان منتقل می‌کند و او عاشق آنهاست و در هر صورت از بودن در کنار آنها لذت می‌برد. شهرهایی که در آنها این نمایش اجرا شده است، شامل شیراز، یزد، اصفهان، تهران، تبریز، فردوس، شهرهای شمالی و زاهدان می‌شود که استقبال فوق‌العاده و بی‌نظیر بود. به عقیده او، دلیل استقبال مردم از این نمایش این است که با دیدن بازی بازیگران معلول و هنرهای نمایشی آنها به توانمندی‌های خودشان هم پی می‌برند.

کار بعدی این گروه، به نام «خانم خروک» کاری در رابطه با کودکان و کاملاً موزیکال است که کاملاً برای اجرای آن آمادگی دارند و سال جاری روی صحنه خواهد رفت و بازیگران کار هم مانند باقی نمایش‌هایش بچه‌های معلول هستند.

زیر آسمان فیروزهای

گیشه سینما در دست کمدی‌ها

● گروه هنر: اکران‌های ماه رمضان آورده چندانی برای گیشه سینمای ایران نداشته است؛ این انتقادی است که این روزها از زبان بسیاری از سینماداران نقل می‌شود. بعد از پشت‌سرگذاشتن اکران‌های نوروزی سینماها، بسیاری از علاقه‌مندان سینما منظر فیلم‌های جدید در صف اکران بودند که به نظر می‌رسد اکران‌های حال حاضر چندان با اقبال تماشاگران‌ش همراه نشده است.

با نگاهی به جدول فروش فیلم‌های سینمای ایران از ابتدای سال تاکنون، به نظر می‌رسد نبض گیشه سینما همچنان در دست کمدی‌هاست. به‌این‌ترتیب دو فیلم تکراس ۲ و سامورایی در برلین از جمله فیلم‌های کمدی اکران‌های اخیر هستند که فروش نسبتاً خوبی در گیشه داشته‌اند.

«نات» از فیلم‌هایی است که از ابتدای ماه مبارک رمضان اکران آن آغاز شد. «نات» ساخته پگاه ارضی با بازی شهاب حسینی و نازنین فراهانی، داستان مردی را روایت می‌کند که همسرش را از دست داده است و با دخترش به تهیهی زندگی می‌کند. نات از فیلم‌هایی است که توانسته نظر مثبت مخاطبانش را جلب کند و تاکنون به فروش ۲۱۹میلیون و ۴۹۲ هزار تومان برسد.

فیلم سینمایی «به دنیا آمدن» به کارگردانی محسن عبدالوهاب و با بازی هدایت هاشمی و الهام کردا که دیرهنگام به اکران عمومی رسید نیز تاکنون به فروش ۲۸میلیون و ۲۷۴ هزار تومان رسیده است.

«خانه دیگری» به کارگردانی بهنوش صادقی که گوهر خیراندیش، لیلیا زارع و پژمان بازغی در آن ایفای نقش می‌کنند نیز به فروش ۳۳میلیون و ۶۴هزارتومانی دست پیدا کرده است. «وکیل مدافع» به کارگردانی سلسلی بابایی و ونداد دوشن و «تولدت مبارک» ساخته سمیه زارعی‌نژاد نیز به ترتیب با فروش ۳۰میلیون و۳۵۷ هزارتومانی و هشت‌میلیون و ۹۵۸ هزار تومان در انتهای جدول فروش سینماها قرار دارند.

محمد قاصدشرافی، رئیس انجمن سینماداران، در گفت‌وگو با ایسنا دلایل دیگری برای استقبال‌نکردن مخاطبان از اکران‌های ماه رمضان بیان کرد و گفت: «چیدمان فیلم‌هایی که برای ماه رمضان انتخاب و اکران شدند، چندان مناسب نبود و نمی‌توان آن چنان روی گیشه آنها حساب کرد. این در حالی است که قرارداد تعدادی از فیلم‌های خوب برای اکران عبد فطر بسته شده است. استقبال از سینما نسبت به ماه رمضان بد نیست، اما از طرفی انتظار نداشتیم گیشه فیلم‌ها به این صورت باشد. اکنون به دلیل قرارگرفتن در ماه رمضان، نه می‌توانیم بگوییم اکران خوب است و نه می‌شود گفت بد است؛ بلکه در شرایط متوسط و میانه‌ای قرار گرفته‌ایم.»

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «شورای صنفی اکران تصمیم به انجام این کار گرفت و نظرشان این بود طرح نیم‌بها بودن بلیت سینما از سحر تا افطار، مانند دو سال گذشته اجرا شود، اما بشخصه به این طرح رضایت نداشتم و من معتقد بودم چون مخاطب ما قبل از افطار کمتر است، اگر این طرح نیم‌بها به بعد از افطار کشیده می‌شد، بهتر بود؛ زیرا ما دو سال پشت سر هم این طرح را داشتیم که تا افطار بهای بلیت نیم‌بها باشد و بعد از آن تمام‌بها ولی تأثیر زیادی را شاهد نبودیم.»

او ادامه داد: «این را به‌عنوان مدیر سینما می‌توانم بگویم که وقتی مردم روزه هستند، تا افطار کمتر از سینما استقبال می‌شود. چند سال پیش این طرح وجود داشت که بلیت سینما بعد از افطار نیم‌بها بود، البته در آن زمان موضوع تبلیغات نیز اهمیت زیادی داشت؛ به این معنا که تلوزیون همکاری بهتری انجام می‌داد و همین عاملی می‌شد که مردم از اجراشدن طرح‌ها اطلاع پیدا می‌کردند، اما همکاری‌کردن تلوزیون باعث شده است این طرح ناکارآمد جلوه کند.» رئیس انجمن سینماداران در ادامه با اشاره به استقبال کم مخاطبان از برخی فیلم‌ها افزود: «به این‌گونه فیلم‌ها دو یا سه سانس اختصاص داده می‌شود، اما بازمهم استقبال زیادی از آنها نمی‌شود و سانس‌های داشته‌ایم که اصلاً مخاطب نداشته و بلیتی فروخته نشده است. در این میان با توجه به امکان بازبودن سینماها تا سحر، برخی از فیلم‌هایی که اکنون روی پرده هستند و نه آت‌هایی که لزوماً از ماه رمضان روی پرده رفته‌اند، به سانس‌س ویژه و بامدادی هم رسیده‌اند و مخاطب خودشان را همچنان دارند.»